

Робота на конкурс «Обрії художнього перекладу» студентки факультету лінгвістики, групи ЛА-11 Кулігіної Олександрри

“Invictus” (by William Ernest Henley)	«Invictus» (або «Нескоримий»)
<p>Out of the night that covers me, Black as the pit from pole to pole, I thank whatever gods may be For my unconquerable soul.</p> <p>In the fell clutch of circumstance I have not winced nor cried aloud. Under the bludgeonings of chance My head is bloody, but unbowed.</p> <p>Beyond this place of wrath and tears Looms but the Horror of the shade, And yet the menace of the years Finds and shall find me unafraid.</p> <p>It matters not how strait the gate, How charged with punishments the scroll, I am the master of my fate, I am the captain of my soul.</p>	<p>Із тіні чорних ночі брам, Де світла проблиск геть потух, Я шлю подяку всім богам За мій непереможний дух.</p> <p>Під гнітом випадків лихим Я не здригавсь, не голосив. Побитий фатумом гірким, Чола ні разу не схилив.</p> <p>Там, де забуті сльози й гнів, Лиш лячний морок маячить, І все ж дамоклів меч років Мене довіку не страшить.</p> <p>Тож хай пророчить біль скрижаль, І хай жорстокий мій талан, Я долі власної коваль, Душі своєї капітан.</p>